

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobkyně: **ČPP Transgas, s.p.**, IČO 00002674
se sídlem Kodaňská 1441/46, Praha 10 - Vršovice
zastoupená advokátem JUDr. Jaroslavem Muroněm
se sídlem Washingtonova 9, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Město Hora Svaté Kateřiny**, IČO 28669771
se sídlem Dlouhá 26, 435 46 Hora Svaté Kateřiny

o určení vlastnického práva

takto:

I.Určuje se, že stát – Česká republika – je vlastníkem pozemku parc.č. 680/3 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/4 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/7 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. st. 381/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále pozemku parc.č. st. 383/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále pozemku parc.č. 680/12 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/13 (ostatní plocha), nyní zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 1 pro katastrální území Hora Svaté Kateřiny a obec – město Hora Svaté Kateřiny – u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most.

II.Dále se určuje, že žalobce ČPP Transgas, státní podnik, IČ: 00002674, se sídlem: Praha 10 – Vršovice, Kodaňská 1441/46, má právo hospodařit s pozemky ve vlastnictví státu – České republiky – uvedenými ve výroku pod bodem I tohoto rozhodnutí.

III.Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 5 000 Kč na zaplaceném soudním poplatku, a to do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí splatnou k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou dne 25.9.2017, domáhal vydání rozhodnutí, jímž by bylo určeno, že stát – Česká republika – je vlastníkem nemovitostí – a to, pozemku parc.č. 680/3 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/4 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/7 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. st. 381/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále pozemku parc.č. st. 383/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále pozemku parc.č. 680/12 (ostatní plocha), dále pozemku parc.č. 680/13 (ostatní plocha), nyní zapsaných v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 1 pro katastrální území Hora Svaté Kateřiny a obec – město Hora Svaté Kateřiny – u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, jako nemovitosti ve vlastnictví žalovaného tedy města Hora Svaté Kateřiny. Argumentoval tak, že tento zápis o vlastnickém právu žalovaného k předmětným nemovitostem je nesprávný pro jeho nesoulad se skutečností, že jejich skutečným vlastníkem zůstal nadále stát – Česká republika – a že subjektem majícím právo s uvedenými pozemky hospodařit je žalobce ČPP Transgas, s.p., IČ: 00002674, jakožto právní nástupce Transgas, státního podniku, který byl založen jako České plynárenské podniky, koncern, později Český plynárenský podnik, státní podnik, a to rozhodnutím ministra paliv a energetiky ČSSR č. 29/1988, ze dne 21.12.1988, ve znění pozdějších doplňků. Uvedl, že pozemky: parc.č. st. 381/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále parc.č. st. 383/2 (zastavěná plocha a nádvoří), dále parc.č. 680/12 (ostatní plocha) a dále parc.č. 680/13 (ostatní plocha) z jemu neznámých důvodů nebyly při privatizaci Transgas, s.p., vloženy do základního kapitálu Transgas, a.s., jako nemovitosti v k.ú. Hora Svaté Kateřiny náležející k hraniční předávací stanici tranzitního plynovodu, kterou nyní vlastní a provozuje společnost NET4GAS, s.r.o., IČ: 27260364, se sídlem: Na Hřebenech II 1718/8, 140 00 Praha 4. Uvedl, že to vyplývá z obsahu výpisu z katastru nemovitostí – z listu vlastnictví č. 157 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny vedeného u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most. K pozemkům parc.č. 680/3 (ostatní plocha), dále parc.č. 680/4 (ostatní plocha) a dále parc.č. 680/7 (ostatní plocha) pak žalobce uvedl, že tyto pozemky nebyly rovněž předmětem privatizace Transgas, s.p., že tedy nebyly vloženy do základního kapitálu a.s. Transgas, že nejsou zapsány ani na listu vlastnictví č. 157 vedeného pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, jako nemovitosti ve vlastnictví vlastníka a provozovatele hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny společnosti NET4GAZ, s.r.o. , IČ: 27260364. Žalobce označil notářské zápisy – konkrétně sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, a sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, které oba sepsala notářka paní Mgr. Alena Zahradníková a na základě kterých pak bylo zapsáno v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 1 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny vedeného u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, vlastnické právo k předmětným nemovitostem ve prospěch žalovaného města Hora Svaté Kateřiny, za nezákonné a tedy neplatné, protože se nejednalo o pozemky právně způsobilé k přechodu do vlastnictví obce – města Hora Svaté Kateřiny - jakožto její historický majetek, který tato vlastnila do 31.12.1949, podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/1991 Sb., tj. zákon o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen „zák.č. 172/91 Sb.“). Naléhavý právní zájem na určení skutečného vlastníka předmětných nemovitostí, to je státu – České republiky , jakož i subjektu oprávněného s nimi hospodařit, pak žalobce odůvodnil tak, že podaná určovací žaloba je jediným prostředkem, který může napravit jím tvrzený nesoulad mezi skutečným vlastnickým právem a nesprávným zápisem o vlastnickém právu v katastru nemovitostí. V této souvislosti odkazoval na bezúspěšnost pokusů o mimosoudní vyřešení sporného vlastnického práva k nemovitostem s žalovaným.
2. Žalovaný v průběhu řízení svoje stanovisko ve věci vyprofiloval tak, že nezpochybnil aktivní legitimaci žalobce k podání předmětné určovací žaloby týkající se pozemků uvedených ve výroku pod bodem I tohoto rozhodnutí. Dále nečinil pochybným ani tvrzený naléhavý právní zájem žalobce na určení skutečného vlastníka předmětných pozemků. Připustil, že námitka žalobce o

právní nezpůsobilosti předmětných pozemků k jejich přechodu do vlastnictví žalovaného podle dopadajících ustanovení zák.č. 172/91 Sb., se může týkat jen části předmětných pozemků, a to těch, na kterých se nachází areál hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu „Hora Sváté Kateřiny“ provozovaný společností NET4GAZ, s.r.o.. Nesouhlasil s názorem žalobce, že mezi tzv. právně nezpůsobilé pozemky by měly být zahrnuty i pozemky, které se svou polohou nachází zčásti v tzv. ochranném pásmu podle příslušného zvláštního právního předpisu, popřípadě i mimo ochranné pásmo. Uvedl, že ochranné pásmo může být zřízeno i na pozemcích různých vlastníků. S touto námitkou žalovaného se však žalobce neztotožnil. Poukazoval na specifickou průmyslovou zařízení, jakým je areál hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu „Hora Sváté Kateřiny“, že i pozemky, které se zčásti svou polohou nacházejí mimo její areál v tzv. ochranném pásmu či i mimo ochranné pásmo, tvoří s tímto zařízením jeden funkční celek, že by proto nemělo přicházet v úvahu jejich případné oddělení geometrickým plánem. Namítl, že není vyloučen převod předmětných pozemků jakožto pozemků státních do vlastnictví společnosti NET4GAZ, s.r.o., jakožto vlastníka a provozovatele hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Sváté Kateřiny. Žalovaný ani po této argumentaci žalobce však svoje stanovisko, že soud by rozhodně neměl žalobě vyhovět v celém rozsahu, nezměnil. Odkaz žalobce na výsledek soudního řízení, které bylo vedeno pod sp.zn.: 47 C 170/2003 u Obvodního soudu pro Prahu 10 mezi obcí Hora Sváté Kateřiny jako žalobcem a společností RWE Transgas, a.s., o zaplacení částky 51 000 Kč s příslušenstvím jakožto bezdůvodného obohacení za užívání pozemku par.č. 680/7 v k.ú. Hora Sváté Kateřiny, označil žalovaný za akceptovatelný potud, že tam byla posuzována jako předběžná otázka, zda je obec Hora Sváté Kateřiny vlastníkem pozemku parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Sváté Kateřiny či nikoliv

3. V rámci skutkových zjištění vzal soud s poukazem na ust. § 120 odst.3 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), za své skutkové zjištění nesporné tvrzení účastníků o tom, že žalobce ČPP Transgas, s.p., IČ: 00002674, se sídlem: Praha 10 – Vršovice, Kodaňská 1441/46, je právním nástupcem Transgas, s.p., který byl založen jako České plynárenské podniky, koncern, později Český plynárenský podnik, státní podnik, a to rozhodnutím ministra paliv a energetiky ČSSR č. 29/1988, ze dne 21.12.1988, ve znění pozdějších změn a doplňků, které je ve shodě s obsahem výpisu o zápisu žalobce v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze oddíl ALX a vložka 117, kde je v rubrice „Ostatní skutečnosti“ uvedeno, že státní podnik ČPP Transgas byl založen rozhodnutím č. 29/1988 ministra paliv a energetiky ČSSR ze dne 21.12.1988, čj.: 1150/14. Totéž je pak uvedeno v článku II Statutu ČPP Transgas, s.p. , včetně dovětky, že tento podnik je právním nástupcem Transgas s.p., který byl založen jako České plynárenské podniky, koncern, později Český plynárenský podnik, s.p., rozhodnutím ministra paliv ČSSR č.29/1988 ze dne 21.12.1988, ve znění pozdějších změn a doplňků. (viz č.l.: 105 a č.l.: 109). K tomu tedy nebylo třeba vést dokazování. Dále vzal soud za své skutkové zjištění též nesporné tvrzení účastníků o tom, že žalobce ČPP Transgas, s.p., je jako právní nástupce někdejšího státního podniku Transgas, s.p., aktivně legitimován k podání předmětné určovací žaloby, protože žalovaný nezpochybnil, že před privatizací někdejšího státního podniku Transgas, byl právě tento státní podnik subjektem, jemuž náleželo právo hospodaření k předmětným nemovitostem tehdy náležejícím do vlastnictví státu ČSSR a posléze pak České republiky. Toto tvrzení účastníků soud zjistil za souladné s obsahem hospodářských smluv o převodu správy národního majetku: HS č. 9/78 (ze dne 3.2.1978), dále HS č. 02/1-78 (ze dne 3.2.1978), dále HS č. - P – 253 (ze dne 14.4.1987), dále HS č. P -2103/2/R/9/91 (ze dne 26.2.1991), dále HS č. P – 52 (ze dne 7.3.1992), jakož i s obsahem Kupní smlouvy ze dne 21.7.1975 uzavřené mezi [redacted] a národním podnikem Tranzitní plynovod Praha 3 – Jarov. Nebylo proto třeba k tomu vést další dokazování.
4. Žalovaný nezpochybnil ani tvrzení žalobce o tom, že pozemky uvedené ve výroku sub. I tohoto rozhodnutí nebyly vloženy do základního kapitálu akciové společnosti Transgas v souvislosti s privatizací majetku státu, s nímž byl příslušný hospodařit státní podnik Transgas, což bylo

potvrzeno i obsahem rozhodnutí Ministerstva financí České republiky ze dne 5.3.2001 č.j.: 422/21793/2001 o privatizaci s.p. Transgas, jakož i jeho přílohami – zejména sestavou „Nemovitý majetek vkládaný do nově vznikající akciové společnosti“, sestavou „Specifikace vkládaného nemovitého majetku do akciové společnosti“, dále sestavou „Majetek neřešený privatizačním projektem s.p. Transgas“, který zůstává v majetku státu s právem hospodaření s.p. Transgas. Výpisem z katastru nemovitostí - listem vlastnictví č. 157 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny, ze dne 14.7.1999, vystaveného tehdejší Katastrálním úřadem v Mostě, pak bylo potvrzeno, že pozemky parc.č. 680/3 (ostatní plocha), dále parc.č. 680/4 (ostatní plocha), dále parc. č.680/7 (ostatní plocha) a dále stavební pozemky parc.č. st. 381 (před následným rozdělením), parc.č. st. 383 (před následným rozdělením), byly v katastru nemovitostí zapsány jako majetek státu České republiky s právem hospodaření pro Transgas s.p. Praha 10 – Strašnice, Limuzská 12/3135. Ani tuto skutečnost však žalovaný před soudem nezpochybnil a nebylo proto třeba o ní vést další dokazování.

5. Vzhledem k tomu, že spor mezi účastníky se týkal zjištění, zda pozemky uvedené v notářských zápisech sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, a sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, vyhotovených notářkou paní Mgr. Alenou Zahradníkovou, byly po právní stránce způsobilé k přechodu do vlastnictví žalovaného – města Hora Svaté Kateřiny – podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb., doplnil soud dokazování o tyto notářské zápisy. Z obsahu notářského zápisu sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, nabyt soud poznatek o tom, že obsahuje prohlášení tehdejší starostky města Hora Svaté Kateřiny paní [REDAKCE] učiněné podle ust. § 36 odst. 5 písm.c) vyhlášky č. 190/1996 Sb., v znění jejích změn a doplňků, že obec Hora Svaté Kateřiny, má ve vlastnictví: pozemek stavební parcela číslo st. 381/2 – zastavěná plocha a nádvoří s výměrou 321 m², která vznikla oddělením z parcely označené v katastru nemovitostí číslem st. 381 v k.ú. Hora Svaté Kateřiny, dále pozemek stavební parcela číslo st. 383/2 – zastavěná plocha v k.ú. Hora Svaté Kateřiny s výměrou 323 m², který vznikl oddělením z parcely označené v katastru nemovitostí číslem st. 383, dále pozemek parcelní číslo 680/12 – ostatní plocha, manipulační plocha v k.ú. Hora Svaté Kateřiny s výměrou 1 310 m², který vznikl oddělením z parcely označené v katastru nemovitostí číslem parcelním 680/2, dále pozemek parcelní číslo 680/13 – ostatní plocha, jiná plocha v k.ú. Hora Svaté Kateřiny s výměrou 3 487 m², který vznikl oddělením z parcel označených v katastru nemovitostí parcelním číslem 680/6 díl „a“ o výměře 2 859 m², a dále oddělením z parcely s parcelním číslem 680/8 díl „b“ o výměře 524 m², a oddělením z parcely s parcelním číslem 810/3 díl „c“ o výměře 104 m². Geometrický plán číslo: 301-19-2000/2001 tvoří nedílnou součást tohoto notářského zápisu. O uvedených pozemcích prohlásila tehdejší starostka žalovaného paní [REDAKCE], že všechny uvedené pozemkové parcely získala obec Hora Svaté Kateřiny přidělem označeným, pořadovým číslem 34, který tato převzala dne 1.11.1947. Odkazovala tak na skutečnost, že obec Hora Svaté Kateřiny předmětné pozemky užívala a vlastnila ještě ke dni 31.12.1949, že v době sepsání notářského zápisu byly pozemky vedeny v katastru nemovitostí jako majetek České republiky, že pozemky přešly do vlastnictví obce Hora Svaté Kateřiny na základě ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb. Mezi účastníky bylo nesporné, že na základě tohoto notářského zápisu bylo v katastru nemovitostí vyznačeno právě vlastnické právo žalovaného k pozemkovým parcelám v něm specifikovaným na listu vlastnictví č. 1 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny u tehdejšího Katastrálního úřadu v Most, že tento zápis dosud trvá.
6. Z obsahu notářského zápisu sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, pak bylo zjištěno, že obsahuje prohlášení paní [REDAKCE] jakožto starostky obce Hora Svaté Kateřiny podle ust. § 36 odst. 5 písm.c) vyhl.č. 190/1996 Sb., ve znění jejích změn a doplňků, že pozemky parcelní číslo 621, dále parcelní číslo 680/4 – ostatní plocha o výměře 3 283 m², parcelní č. 680/7 – orná půda o výměře 912 m², dále parcelní číslo 680/3 - orná půda o výměře 128 m² – v k.ú. Hora Svaté Kateřiny tehdy zapsané v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 157 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny jako majetek ve vlastnictví České republiky a v užívání státního podniku Transgas s.p. ,

jsou historickým majetkem obce Hora Svaté Kateřiny, který tato získala přidělem označeným pořadovým číslem 34, dne 1.11.1947, a který na ni přešel podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb. Mezi účastníky bylo nesporné, že na základě tohoto notářského zápisu pak bylo v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 1 vedeného pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny u tehdejšího Katastrálního úřadu v Mostě vyznačeno vlastnické právo k uvedeným pozemkům ve prospěch žalovaného města Hora Svaté Kateřiny a že tento zápis nadále trvá.

7. S ohledem na skutečnost, že ve smyslu ust. § 134 občanského soudního řádu má notářský zápis povahu veřejné listiny podle zvláštního právního předpisu a že jako takový potvrzuje i pravdivost toho, co je v něm osvědčeno nebo potvrzeno, není-li dokázán opak, vyzval soud žalobce usnesením č.j.: 16 C 129/2017-69, ze dne 4.4.2019, aby tento opatřil od úředně oprávněného zeměměřičského inženýra geodetické určení a zaměření pozemků parc.č. 680/3, parc.č. 680/4, parc.č. 680/7, parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 68013 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny. Na tuto výzvu soudu žalobce doplnil dokazování o listinu označenou jako „[redacted]“ číslo zakázky [redacted], ze dne [redacted], kterou Ing. [redacted] jako úředně oprávněný zeměměřičský inženýr provedl za přítomnosti žalobce, žalovaného a společnosti NET4GAZ s.r.o. vytýčení hranic sporných pozemků v terénu. Takto bylo zjištěno, že pozemek **parc.č. st. 381/2** se nachází celý v areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny a že na něm stojí budova hraniční předávací stanice. Dále bylo zjištěno, že pozemek **parc.č. st. 383/2** se rovněž nachází celý v areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny a že se na něm nachází potrubní dvůr a domek analýzy. Dále bylo zjištěno, že pozemek **parc.č. 680/3** se také celý nachází v areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny a že se na něm nachází potrubní dvůr. Dále bylo zjištěno, že pozemek **parc.č. 680/4** se také celý nachází v areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny a že se na něm nachází potrubní dvůr. S ohledem na toto zjištění v případě těchto pozemků žalovaný připustil, že za situace, kdy podle zjištění učiněného soudem z rozhodnutí Stavebního úřadu v Litvínově ze dne 15.6.1993, sp.zn.: Bú/906-ÚR/1051/Ko/93, které nabylo právní moci dne 9.7.1993, o umístění stavby označené jako „Rozšíření předávací stanice Hora Sv. Kateřiny“ umístěné na pozemkové parcele č. 680/1 v k.ú. Hora Svaté Kateřiny, že v době vydání tohoto územního rozhodnutí již existovala hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, která se tehdy rozšiřovala o tři měřicí tratě a dvě filtrační jednotky včetně potrubních rozvodů a souvisejících objektů, přičemž stavebníkem byl Tranzitní plynovod Praha, s.p. (viz čl.: 58-60), že tyto pozemky nebyly způsobilé s ohledem na jejich charakter a polohu k přechodu do majetku žalovaného podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/1991 Sb.
8. V případě pozemku **parc.č. 680/7** z výše zmíněného [redacted] číslo zakázky: [redacted] učinil soud zjištění, že část tohoto pozemku označená jako „D“ sousedí bez jakéhokoliv přerušení s pozemkem parc.č. 680/4 a nachází se stejně jako tento pozemek v areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny a je na ní umístěn potrubní dvůr. Část pozemku parc.č. 680/7 označená jako „E“ se nachází bez přerušení v sousedství s oploceným areálem hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu v tzv. ochranném pásmu a v ně jejího areálu a vně ochranného pásma se pak z této parcely nachází část označená jako „F“ lemující bez přerušení ochranné pásmo, tedy parc.č. 680/7 část „E“. Zde žalovaný uvedl, že státu – České republice - by mělo náležet vlastnické právo jen k části parcely č. 680/7 označené jako „D“, která je součástí areálu hraniční předávací stanice – potrubního dvoru – a že k této části by měl mít také právo hospodaření žalobce.
9. V případě pozemku **parc.č. 680/12** z výše zmíněného [redacted] číslo zakázky [redacted] vyplývá, že jeho část označená jako „G“ se nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu a že se na ní nachází potrubní dvůr. Část pozemku parc.č. 680/12 označená jako „H“ tvoří ochranné pásmo lemující bez přerušení oplocený areál hraniční předávací stanice, a to i kolem pozemku parc.č.st. 381/2,

na kterém se nachází provozní budova a který je celý umístěn uvnitř areálu. Část pozemku parc.č. 680/12 označená jako „J“ se nachází mimo oploceného areálu hraniční předávací stanice a mimo ochranného pásma, avšak bez přerušení lemuje ochranné pásmo vedené kolem zastavěného pozemku uvnitř areálu parc.č. st. 381/2 a dále lemuje bez přerušení ochranné pásmo kolem části pozemku parc.č. 680/12 označenou jako „H“ sousedící bez přerušení s oploceným areálem hraniční předávací stanice. V návaznosti na toto zjištění žalovaný připustil, že v případě pozemkové parcely č. 680/12 označené jako „G“ lze konstatovat s ohledem na její polohu – umístění uvnitř oploceného areálu, že by mohla náležet v tomto omezeném rozsahu do vlastnictví státu – České republiky – s právem hospodaření příslušejícím žalobci.

10. V případě pozemku parc.č. 680/13 pak bylo z [REDAKCE] číslo zakázky [REDAKCE] zjištěno, že část tohoto pozemku označená jako „A“, která tvoří převážnou část uvedené parcely, se nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice a je součástí potrubního dvoru. Část pozemku parc.č. 680/13 označená jako „B“, lemuje bez přerušení parcelu č. 680/13 označenou jako „A“ a tvoří ochranné pásmo kolem této části parcely č. 680/13 s tím, že na ni navazuje část parcely č. 680/13 označená jako „C“ jakožto rozsahem malá část parcely č. 680/13 nacházející se mimo oplocený areál hraniční předávací stanice a též mimo ochranné pásmo, avšak v její bezprostřední blízkosti, tzn. bez jakéhokoliv přerušení. V návaznosti na toto zjištění žalovaný připustil, že do vlastnictví státu – České republiky – by z pozemku parc.č. 680/13 měla náležet pouze část označená jako „A“, která se nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice.
11. Důsledně svému stanovisku vyslovenému ve vztahu k parcelám č. 680/7 část „D“, č. 680/12 část „G“, č. 680/13 část „A“, žalovaný uvedl, aby soud provedl geometrickým oddělovacím plánem oddělení části „D“ z parcely č. 680/7, dále oddělení části „G“ z parcely č. 680/12 a dále oddělení části „A“ z parcely č. 680/13, a to z toho důvodu, že uvedené části těchto parcel s ohledem na jejich polohu a funkční propojenost s hraniční předávací stanicí tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, se jeví jako pozemky, které by měly zůstat ve vlastnictví státu - České republiky - s tím, že subjektem s nimi oprávněným hospodařit by měl být určen žalobce. Poukazoval však na to, že žalobce takový důkaz nenavrhl a že zejména nečinil po stránce procesní návrh na změnu žaloby, když ponechal předmětem řízení nadále celé pozemky parc.č. 680/7, parc. č. 680/12 a parc.č. 680/13.
12. Na tuto námitku žalovaného reagoval žalobce tak, že soud by měl při rozhodování ve věci vzít úvahu, že část pozemku parc.č. 680/7 označená jako „E“ a „F“, dále část pozemku parc.č. 680/12 označená jako „H“ a „J“ a konečně část pozemku parc.č. 680/13 označená jako „B“ a „C“, které se nachází mimo oplocený areál hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, avšak s tímto areálem bez jakéhokoliv přerušení sousedí, že jejich převažující část se nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu a že je na nich umístěn technologický celek potrubní dvůr, tedy součást provozního celku, který představuje technické zařízení se speciálními nároky kladenými na bezpečnost jeho provozování. Jedná se proto podle žalobce i v případě těchto částí pozemků parc.č. 680/7, parc.č. 680/12 a parc.č. 680/13 o pozemky bez jakéhokoliv přerušení funkčně spojené s oploceným areálem hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, což s ohledem na specifčnost takového technického zařízení vylučuje dělení těchto pozemků. Na žalobě proto žalobce setrval v jejím původním znění s tím, že podle výsledků dokazování nejsou dány důvody k tomu, aby on provedl její změnu.
13. Obsah výše uvedených skutkových zjištění soud konfrontoval s obsahem sdělení společnosti NET4GAZ s.r.o. ze dne [REDAKCE] na č.l.: 120-121. Takto zjistil, že společnost NET4GAZ s.r.o. je držitelem výlučné licence na provozování plynárenské přepravní soustavy v České republice, že je vlastníkem a provozovatelem hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté

Kateřiny, avšak nevlastní žádný z pozemků, jichž se týká toto řízení o určení vlastnictví. Právní předchůdce společnosti NET4GAZ s.r.o., tj. společnost RWE Transgas Net, s.r.o., IČ: 272603 24, v řízení, které proti ní vedlo město Hora Svaté Kateřiny o peněžité plnění ve výši 51 000 Kč u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn.: 47 C 170/2003, unesl důkazně svou obranu spočívající v tom, že pozemek parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny byt' je zapsaný na listu vlastnictví č.1 v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, jako pozemek ve vlastnictví města Hora Svaté Kateřiny, není ve skutečnosti jeho majetkem, pročež byla žaloba v celém rozsahu zamítnuta, a to i v navazujícím odvolacím řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp.zn.: 23 Co 173/2008, jakož i v dovolacím řízení vedeném u Nejvyššího soudu České republiky v Brně pod sp.zn.: 28 Cdo 5176/2008. (viz spis Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn.: 47 C 170/2003). Společnost NET4GAZ s.r.o. ve svém sdělení uvedla, že v případě, že vlastníkem předmětných pozemků, jichž se týká řízení vedené u zdejšího pod sp.zn.: 16 C 129/2017, určí soud stát – Českou republiku s právem hospodaření náležejícím žalobci ČPP Transgas s.p. – že tato rozhodně projeví zájem o převod pozemků do jejího vlastnictví. (viz č.l.: 120-121).

14. Na základě výše uvedených skutkových zjištění, která vychází ze shodných tvrzení účastníků a dále též z obsahu shora zmíněných důkazů listinných včetně obsahu spisu Obvodního soudu pro Prahu 10 sp.zn.: 47 C 170/2003, soud ve věci rozhodl, protože provedení dalších důkazů s ohledem na učiněná skutková zjištění dle jeho názoru pro rozhodnutí ve věci nebylo v daném případě třeba.
15. V daném případě účastníci učinili nesporným tvrzení žalobce o jeho aktivní legitimaci k podání předmětné určovací žaloby. Žalovaný pak nezpochybnil ani žalobcovu tvrzení o jeho naléhavém právním zájmu na určení skutečného vlastníka předmětných pozemků v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny, což soud shledal v souladu s ust. § 2 odst. 1 zák.č. 77/1997 Sb., tj. zákon o státním podniku (dále jen „zák.č. 77/97 Sb.“), ve kterém je stanoveno, že žalobce, který je státním podnikem a nadto právním nástupcem někdejšího státního podniku Transgas, je z titulu tohoto svého postavení státní organizací a právnickou osobou, jejímž prostřednictvím vykonává stát – Česká republika - svá vlastnická práva a že jako takovýto subjekt provozuje svým jménem a na vlastní odpovědnost podnikatelskou činnost za účelem plnění významných strategických, hospodářských, společenských, bezpečnostních nebo dalších zájmů státu. Dále je soud shledal souladným též s ust. § 16 odst. 2 zák.č. 77/97 Sb., dle kterého podnik vykonává při hospodaření s majetkem podniku práva vlastníka, vlastním jménem jedná v právních vztazích týkajících se majetku podniku a účastní se řízení před soudy a jinými orgány ve věcech týkajících se majetku podniku včetně řízení o určení, zda tu je nebo není vlastnické právo státu k majetku podniku. Z takto zákonem vymezeného postavení žalobce jakožto státního podniku, který má v předmětu podnikání mimo jiného také převody, přechody a výkon vlastnických a jiných práv k majetku České republiky, pak vyplývá i naléhavý právní zájem žalobce na určení skutečného vlastníka předmětných pozemků, kterým je dle jeho názoru jiný subjekt, než je žalovaný, který však je dosud jako vlastník pozemků zapsán ve veřejném seznamu tedy v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 1 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most. Takto je naplněno též ust. § 80 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve kterém je stanoveno, že určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem. Důsledně tomuto závěru, že je dána aktivní legitimace žalobce a též jeho naléhavý právní zájem na určení skutečného vlastníka předmětných nemovitostí, se proto soud dále v rámci právního posouzení věci zabýval tím, zda předmětné pozemky byly z právního hlediska nezpůsobilé k jejich přechodu z majetku státu České republiky do vlastnictví obce – tedy města Hora Svaté Kateřiny podle dopadajících ustanovení zák.č. 172/1991 Sb., tj. zákon o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen „zák.č. 172/91 Sb.“).

16. Z provedeního dokazování vyplývá, že jak notářský zápis sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, (týká se sporných pozemků parc.č. 680/4, parc.č. 680/3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny), tak notářský zápis sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, (týká se sporných pozemků parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny), byly vyhotoveny notářkou paní Mgr. Alenou Zahradníkovou se sídlem v Mostě, tedy osobou k tomu oprávněnou podle ust. § 62 odst. 1 zák.č. 358/1992 Sb., tj. notářský řád (dále jen „zák.č. 358/92 Sb.“), že oba mají formální obsahové náležitosti v souladu s ust. § 63 odst. 1 zák.č. 358/92 Sb. a že účastníkem jejich sepsání byla dne 14.6.1999 a též dne 25.7.2001 paní [REDAKCE], r.č.: [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], jednající jako starostka obce Hora Svaté Kateřiny. To žalobce nečinil pochybným. V rámci hodnocení těchto důkazů vzal soud v úvahu rovněž, že podle ust. § 6 zák.č. 358/92 Sb. jsou notářské zápisy veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem, což v daném případě naplněno bylo. Tato skutečnost vedla proto soud dále k tomu, že tyto důkazy hodnotil podle ust. § 134 občanského soudního řádu, ve kterém je stanoveno, že listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který je vydal, a není-li prokázán opak, i pravost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno. To znamená, že v případě důkazu veřejnou listinou – v daném případě notářským zápisem – se s takovou listinou pojí, je-li pravá, vyvratitelná domněnka pravdivosti jejího obsahu. Pravost notářských zápisů sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, a NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, nebyla žalobcem zpochybněna.
17. Žalobce však nesouhlasil s pravdivostí obsahu notářského zápisu sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, a sice v případě údaje o tom, že by měly být pozemky parc.č. 680/4, parc.č. 680/3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny, právně způsobilými jakožto někdejší historický majetek žalovaného náležející do jeho vlastnictví ke dni 31.12.1949 ve smyslu ust. § 2 zák.č. 172/91 Sb. k přechodu do vlastnictví žalovaného jakožto restituční náhrada, a to dnem účinnosti zák.č. 172/91 Sb. Žalobce nezpochybnil a ani žádným důkazem nevyvrátil údaj v notářském zápisu sp.zn.: NZ 80/99 o tom, že předmětné pozemky získala žalovaná obec Hora Svaté Kateřiny přidělem označeným pořadovým číslem 34, který tato převzala dne 1.11.1947, že ke dni 14.6.1999 byly tyto pozemky ve vlastnictví České republiky a v užívání státního podniku Transgas s.p. dle tehdejšího zápisu v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. 157 pro k.ú. a obec Hora Svaté Kateřiny. Žalobce však označil za nesprávný a právně vadný údaj o tom, že pozemky parc.č. 680/4, parc.č. 680 /3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny by byly ke dni 14.6.1999 podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb., v tehdy účinném znění, a) nezastavenými pozemky, b) pozemky zastavenými stavbami ve vlastnictví fyzických osob, c) stavbami s pozemky tvořícími se stavbou jeden funkční celek, d) pozemky zastavenými stavbami přecházejícími do vlastnictví obce podle odstavců 4 a 5 § 2 uvedeného zákona. Žalobce odkazoval na to, že ani jeden z předpokladů uvedených v ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb., ve znění účinném ke dni 14.6.1999, pro přechod do vlastnictví žalované obce Hora Svaté Kateřiny pozemky parc.č. 680/4, parc.č. 680 /3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny nespĺňovaly. Jako důkaz opaku ve smyslu ust. § 133 občanského soudního řádu, dle kterého platí, že skutečnost, pro kterou je v zákoně stanovena domněnka, jež připouští důkaz opaku, má soud za prokázánu, pokud v řízení nevyšel najevo opak, žalobce soudu předložil listinu označenou jako „[REDAKCE] [REDAKCE]“ číslo zakázky [REDAKCE], ze dne [REDAKCE], vyhotovený Ing. [REDAKCE] jako úředně ověřeným zeměměřičským inženýrem, ze kterého bylo zjištěno jako nesporné, že pozemky parc.č. 680/3 a dále parc.č. 680/4 se celé nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, která již ke dni 14.6.1999 existovala (viz čl.: 56-61). Na povrchu těchto pozemků se nachází technické zařízení – potrubní dvůr, který patří do technického průmyslového zařízení hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny. V případě pozemku parc.č. 680/7 pak z uvedeného Protokolu o vytýčení hranic pozemků vyplývá, že se jedná o jeden ničím nepřerušovaný pozemek, který se částí označenou jako „D“ nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice a nachází se na

jeho povrchu část potrubního dvoru, který se pak částí označenou jako „E“ bez přerušení nachází v ochranném pásmu a částí označenou jako „F“ pak bez jakéhokoliv přerušení navazuje na ochranné pásmo, do kterého tato jeho část nespadá. Funkce ochranného pásma vyplývá v době vydání tohoto rozhodnutí z ust. § 68 odst. 1 zák.č. 458/2000 Sb., tj. je nyní účinný energetický zákon (dále jen „zák.č. 458/2000 Sb.“), a je vymezena tak, že ochranné pásmo má chránit plynárenské zařízení k zajištění jeho bezpečného a spolehlivého provozu a vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje. Podle ust. § 68 odst. 2 zák.č. 458/2000 Sb. se ochranným pásmem pro účely tohoto zákona rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu plynárenského zařízení měřeno kolmo na jeho obrys. Z ust. § 68 odst. 7 zák.č. 458/2000 Sb. pak vyplývá, že ochranné pásmo plynárenského zařízení zaniká trvalým odpojením zařízení od plynárenské soustavy nebo odstraněním stavby. Z obsahu ust. § 68 odst. 3 a 4 zák.č. 458/2000 Sb. dále vyplývá, že ochranné pásmo může být zřízeno i na pozemcích ve vlastnictví jiných vlastníků, než je vlastník plynárenského zařízení. Důsledně uvedenému, proto soud uzavřel otázku právní vady notářského zápisu sp.zn.: NZ 80/99 ze dne 14.6.1999 tak, že pozemky parc.č. 680/4, parc.č. 680/3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny, jsou jakožto pozemky, na kterých buď po celém jejich povrchu, popřípadě alespoň po jeho části se nachází technické zařízení (stavby a potrubní dvůr), které tvoří komplex hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, nespĺňovaly ke dni 14.6.1999 a ani v době vydání tohoto rozhodnutí nespĺňují charakter pozemků uvedených v ust. § 2 odst. 1 písm.a), b), c), d) zák.č. 172/91 Sb. Pro rozpor s ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb. je proto notářský zápis sp.zn.: NZ 80/99, ze dne 14.6.1999, neplatný (viz ust. § 3028 odst. 2 věta za středníkem zák.č. 89/2012 Sb., tj. nový občanský zákoník, a dále ust. § 39 zák.č. 40/1964 Sb., tj. starý občanský zákoník, že neplatným je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází nebo se přiči dobrým mravům). Důsledkem této jeho neplatnosti je trvání vlastnického práva státu – České republiky – k pozemkům parc.č. 680/4, parc.č. 680 /3, parc.č. 680/7 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny s tím, že výkon práva s nimi jménem státu hospodařit přísluší žalobci ČPP Transgas, s.p., jakožto právnímu nástupci někdejšího státního podniku Transgas, s.p. Soud proto shledal v této části žalobu zcela důvodnou.

18. Žalobce dále nesouhlasil s pravdivostí obsahu notářského zápisu sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, a sice jen v případě údaje o tom, že by měly být pozemky parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny, právně způsobilými jakožto někdejší historický majetek žalovaného náležející do jeho vlastnictví ke dni 31.12.1949 ve smyslu ust. § 2 zák.č. 172/91 Sb. k přechodu do vlastnictví žalovaného jakožto restituční náhrada, a to dnem účinnosti zák.č. 172/91 Sb. Žalobce nepochybnil a ani žádným důkazem nevyvrátil údaj v notářském zápisu sp.zn.: NZ 102/2001 o tom, že předmětné pozemky získala žalovaná obec Hora Svaté Kateřiny přidělem označeným pořadovým číslem 34, který tato převzala dne 1.11.1947, že ke dni 25.7.2001 byly tyto pozemky majetkem ve vlastnictví České republiky. Žalobce však označil za nesprávný a právně vadný údaj o tom, že pozemky parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny by byly ke dni 25.7.2001 podle ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb., v tehdy účinném znění, a) nezastavěnými pozemky, b) pozemky zastavěnými stavbami ve vlastnictví fyzických osob, c) stavbami s pozemky tvořícími se stavbou jeden funkční celek, d) pozemky zastavěnými stavbami přecházejícími do vlastnictví obce podle odstavců 4 a 5 § 2 uvedeného zákona. Žalobce odkazoval na to, že ani jeden z předpokladů uvedených v ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb., ve znění účinném ke dni 25.7.2001, pro přechod do vlastnictví žalované obce Hora Svaté Kateřiny pozemky parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny nespĺňovaly. Jako důkaz opaku ve smyslu ust. § 133 občanského soudního řádu, dle kterého platí, že skutečnost, pro kterou je v zákoně stanovena domněnka, jež připouští důkaz opaku, má soud za prokázánu, pokud v řízení nevyšel najevo opak, žalobce soudu předložil

listinu označenou jako „[redacted]“ číslo zakázky [redacted], ze dne [redacted], vyhotovený Ing. [redacted], úředně ověřeným zeměměřičským inženýrem, ze kterého bylo zjištěno jako nesporné, že pozemky parc.č. st. 381/2 a parc.č. st. 383/2 se celé nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, která již ke dni 25.7.2001 existovala (viz č.l.: 56-61). Na povrchu těchto pozemků se nachází technické zařízení – provozní budovy a potrubní dvůr, které patří do technického průmyslového zařízení hraničního předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny. V případě pozemku parc.č. 680/12 pak z uvedeného [redacted] vyplývá, že se jedná o jeden ničím nepřerušovaný pozemek, který se částí označenou jako „G“ nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice a nachází se na jeho povrchu část potrubního dvoru, který se pak částí označenou jako „H“ bez přerušování nachází v ochranném pásmu a částí označenou jako „J“ pak bez jakéhokoliv přerušování navazuje na ochranné pásmo, do kterého tato jeho část nespadá. V případě pozemku parc.č. 680/13 pak z uvedeného [redacted] vyplývá, že se jedná o jeden ničím nepřerušovaný pozemek, který se částí označenou jako „A“ nachází uvnitř oploceného areálu hraniční předávací stanice a nachází se na jeho povrchu část potrubního dvoru, který se pak částí označenou jako „B“ bez přerušování nachází v ochranném pásmu a částí označenou jako „C“ pak bez jakéhokoliv přerušování navazuje na ochranné pásmo, do kterého tato jeho část nespadá. Funkce ochranného pásma vyplývá v době vydání tohoto rozhodnutí z ust. § 68 odst. 1 zák.č. 458/2000 Sb., tj. je nyní účinný energetický zákon (dále jen „zák.č. 458/2000 Sb.“), a je vymezena tak, že ochranné pásmo má chránit plynárenské zařízení k zajištění jeho bezpečného a spolehlivého provozu a vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo společného povolení, kterým se stavba umísťuje a povoluje. Podle ust. § 68 odst. 2 zák.č. 458/2000 Sb. se ochranným pásmem pro účely tohoto zákona rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu plynárenského zařízení měřeno kolmo na jeho obrys. Z ust. § 68 odst. 7 zák.č. 458/2000 Sb. pak vyplývá, že ochranné pásmo plynárenského zařízení zaniká trvalým odpojením zařízení od plynárenské soustavy nebo odstraněním stavby. Z obsahu ust. § 68 odst. 3 a 4 zák.č. 458/2000 Sb. dále vyplývá, že ochranné pásmo může být zřízeno i na pozemcích ve vlastnictví jiných vlastníků, než je vlastník plynárenského zařízení. Důsledně uvedenému, proto soud uzavřel otázku právní vady notářského zápisu sp.zn.: NZ 102/2001 ze dne 25.7.2001, tak, že pozemky parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12, parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny jsou jakožto pozemky, na kterých buď po celém jejich povrchu, popřípadě alespoň po jeho části se nachází technické zařízení (stavby a potrubní dvůr), které tvoří komplex hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, nesplňovaly ke dni 25.7.2001 a ani v době vydání tohoto rozhodnutí nesplňují charakter pozemků uvedených v ust. § 2 odst. 1 písm.a), b), c), d) zák.č. 172/91 Sb. Pro rozpor s ust. § 2 odst. 1 zák.č. 172/91 Sb. je proto notářský zápis sp.zn.: NZ 102/2001, ze dne 25.7.2001, neplatný (viz ust. § 3028 odst. 2 věta za středníkem zák.č. 89/2012 Sb., tj. nový občanský zákoník, a dále ust. § 39 zák.č. 40/1964 Sb., tj. starý občanský zákoník, že neplatným je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází nebo se přiči dobrým mravům). Důsledkem této jeho neplatnosti je trvání vlastnického práva státu – České republiky – k pozemkům parc.č. st. 381/2, parc.č. st. 383/2, parc.č. 680/12 a parc.č. 680/13 v k.ú. a obci Hora Svaté Kateřiny s tím, že výkon práva s nimi jménem státu hospodařit přísluší žalobci ČPP Transgas, s.p., jakožto právnímu nástupci někdejšího státního podniku Transgas, s.p. Soud proto shledal i v této části žalobu zcela důvodnou a vyhověl jí.

19. Z povahy hraniční předávací stanice tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny jakožto speciálního technologického zařízení, které tvoří pozemky, stavby a inženýrské sítě (potrubní dvůr), vyplývá, že z pohledu práva se jedná ve smyslu ust. § 501 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník, o tzv. hromadnou věc, tj. soubor jednotlivých věcí, které nesou společné označení a které by měly do budoucna vlastnický náleženet jedné a téže osobě, tzn. vlastníku a provozovateli označeného technického zařízení. Soud proto při rozhodování ve věci upřednostnil funkční

propojení sporných pozemků s hromadnou věcí – tj. hraniční předávací stanicí tranzitního plynovodu Hora Svaté Kateřiny, čemuž pak odpovídá i znění výroků sub. I a sub. II tohoto rozhodnutí, tedy vyhovění žalobě v celém rozsahu, aniž by přikročil k geometrickému rozdělení některých sporných pozemků, které se částečně nachází i v ochranném pásmu nebo i mimo ochranné pásmo, tedy vně oploceného areálu hraniční předávací stanice. (viz výroky sub. I a sub. II).

20. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 ve spojení s ust. § 142a) odst.1 občanského soudního řádu. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, žádal zaplatit na nákladech řízení náhradu za zaplacený soudní poplatek a dále odměnu za právní zastoupení advokátem před soudem prvního stupně. Z ust. § 142 odst. 1 občanského soudního řádu vyplývá, že účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V daném případě měl plný úspěch ve věci žalobce, který před podáním žaloby u soudu učinil vůči žalovanému také pokus o mimosoudní vyřízení věci, který však byl bezúspěšný (viz korespondence účastníků). Vzhledem k tomu, že v daném případě je žalobcem státní podnik ČPP Transgas, s.p., který disponuje odborným právním aparátem nezbytným k podání určovací žaloby, soud považoval s poukazem na názor Ústavního soudu České republiky vyslovený v jeho nálezu sp.zn.: III. ÚS 2984/09, ze dne 23.11.2010, za náklad účelně vynaložený k uplatňování a bránění práva pouze soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, protože podle názoru soudu nebyl žalobce v daném případě účastníkem řízení odkázaným na právní pomoc advokátem při podání předmětné určovací žaloby. Důsledně tomu proto uložil žalovanému, aby tento zaplatil žalobci na nákladech řízení částku 5 000 Kč, která představuje náhradu za zaplacený soudní poplatek, a to s poukazem na ust. § 149 odst. 1 občanského soudního řádu k rukám právního zástupce žalobce. Lhůta k plnění vychází z ust. § 160 odst. 1 občanského soudního řádu.
21. Tolik odůvodnění rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozhodnutím v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 29. dubna 2020

JUDr. Marie Švecová v. r.
samosoudkyně